

Šuňavský školák

2023/2024 19. ročník I

Úvodom...

Prvý polrok školského roka 2023/2024 sa v živote našej školy niesol v duchu nových zážitkov a prekvapení. Jednou z najväčších udalostí bol z môjho pohľadu poznávací výlet našich žiakov v Londýne, ktorého sa zúčastnila časť našich deviatakov a skupina bývalých žiakov, v súčasnosti už prvákov na stredných školách pod vedením p. uč. Zuzany Vilim-Sedlákovej. Pohľad na inú krajinu a ochutnávka života veľkomesta našim žiakom priniesla množstvo nových skúseností a nových zážitkov. Jeden známy citát hovorí, že svet je ako jedna veľká nádherná kniha, no nemá cenu pre toho, kto nevie čítať. Nemusíme čítať len výletmi do zahraničia, ktoré nám ale omnoho viac ukazujú pestrofarebnosť našej planéty. Svet môžeme čítať aj doma, na Slovensku, v našom meste či malej obci. Chce to však schopnosť naučiť sa pozerať na veci s láskou a dobrým naladením. Milí čitatelia, skúsme sa naladiť týmto pozitívnym pohľadom a čítať knihu nášho sveta bez sťažností a hundrania na okolnosti, ktoré nedokážeme ovplyvniť. Čítajme a vnímajme krásy okolo nás a spoločne uvidíme jedinečnosť, ktorú pre nás ukrýva každý jeden deň. ☺

VH

Každý školský rok je výnimočný a pre žiakov sa hneď na začiatku začína zmenou a prechodom do vyššieho ročníka. Avšak to, čo ostatní vnímajú ako bežnú rutinu, býva veľkou zmenou najmä pre prváčikov a taktiež pre piatakov, ktorí začínajú svoju púť na druhom stupni. Mení sa pre nich štýl výučby, učítelia, rozvrh a nastáva "očakávaný" prechod z hornej chodby na dolnú. Každý žiak sa s týmito zmenami vysporiada po svojom. Svoj pohľad na zmeny a pobyt na 2. stupni nám zhrnuli žiačky piateho ročníka.

Môj príchod na 2. stupeň

Keď som prišla do 5. ročníka, tak som si myslela, že to bude veľmi ťažké. Ale teraz, keď som tu už dlhšie, tak som si už zvykla a keď sa pozriem na prvý stupeň, tá chodba sa mi zdá trochu malá. Avšak máme nové predmety a ja si nemôžem zvyknúť, je to ťažšie ako na prvom stupni. Páči sa mi viac na druhom stupni ako na prvom.

Amelie Lednická

Na dolnom stupni sa nám veľmi páči! Keď sme boli na prvom stupni, tak sme mali len jednu pani učiteľku a teraz máme na každý predmet iných učiteľov. Cez veľkú prestávku môžeme ísť aj von. Zatiaľ je najlepšia pani učiteľka Katarína Rothová a Veronika Hurčalová. Najobľúbenejšie predmety sú TELESNÁ a VÝTVARNÁ VÝCHOVA. Nemáme radi písomky!!! Nemáme radi GEOGRAFIU!!!! NIKA a OLI

2. stupeň

Prestup na druhý stupeň bol výborný. Máme málo úloh, ale viac sa učíme. Na prvom stupni sme boli najstarší, ale teraz sme najmladší. Páči sa nám tu, môžeme sa prechádzať po chodbe a stretávať sa so žiakmi z iných tried. Hneď sme si zvykli že sa učítelia striedajú na hodinách. Na prvom stupni sme chodili na obed po štvrtej hodine a teraz chodíme až po piatej. Pribudli nám nové predmety napr. : technika a dejepis. Páči sa nám, že sedíme vo dvojiciach. Teraz máme nástenkárov a najviac sa nám na tom páči to, že si môžeme robiť nástenky podľa seba. Na druhom stupni sa nám páči viac ako na prvom.

Táňa a Sofia

V októbri sa dianie v škole spája aj s prípravou program, ktorý realizujeme v spolupráci s obecným úradom v miestom kultúrnom dome a je určený pre našich seniorov. Október – mesiac úcty k starším bol teda aj tento rok priestorom pre našich divadelníkov a spevákov, aby svoju vďaku starým rodičom a príbuzným vyjadrili v podobe krátkeho programu.

ÚCTA K ŠEDINÁM

Dňa 29.10.2023 sme mali vystúpenie k Úcte k šedinám. Najprv sme sa so Simou stretli pri nej a potom sme išli do kultúrneho domu. Keď sme prišli, tak sme asi ďalších 20 minút čakali, kým prídu ostatní. Keď sme boli všetci, tak sme začali skúšať. Potom do kultúrneho domu začali chodiť starší ľudia a rodičia. O 15:00 sa začal program. Najprv vystupovali

škôlkari, mladší žiaci a ZUŠkári. Keď sme mal ísť na rad my, všetci sme dostali trému. Keď sme na pódium vystúpili ako staré babky a dedkovia, všetci sa už od začiatku smiali. Niekoľkokrát sme sa tam sekali a zabúdali, ale inak to bolo geniálne. Keď sme dovystupovali, tak sme

mali asi minútu na to, aby sme sa prezliekli. Nakoniec sem to stihli. Keď sme dospievali, tak sme sa obliekli naspäť do našich dôchodcovských outfitov a pozerali sa na zvyšok vystúpenia. Na záver sme už boli zbalené a pripravené na odchod a zastavila som sa pri jednom účastníkovi vystúpenia : „Ahoj, ja som sa chcela opýtať, či sa s tebou môžeme odfotiť?“ Tak nám na to povedal : „Čo? Prečo? No dobre.“ Odfotili sme sa a tak trochu si z nás potom robili srandu (iba po nás hučali, že má frajerku), ale pohodka. Nakoniec sme si deň veľmi užili a odniesli si veľa nových zážitkov.

Didka©

OKTÓBER MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

V piatok 27.10.2023 sme sa so školským parlamentom na 1. a 2. hodine vydali do ulíc. Boli tam žiaci z 5. 6. 7. 8. a 9. triedy. Spreádzala nás pani učiteľka Vernarecová. Našou úlohou bolo, že sme oslovili starších ľudí, zarecitovali im básničku a obdarili ich kvietkom a krížovkami. Naši seniori sa potešili a nevedeli, čo majú povedať. Boli nadšení, že si na nich niekto spomenul. Tí, ktorým sme zaklopali na dvere, nás obdarovali sladkosťami (typické staré mamky). Pani učiteľka bola dojatá. Pršalo a zmokli sme. Môj pohľad na túto akciu je veľmi pozitívny, lebo sme si pekne spomenuli na starších a aj sme sa fajne uliali z matiky. ☺

Emá Fridmanová

MOJE DOJMY ZO 7. TRIEDY....

(Emča)

1. Pribudol nám nový predmet: chémia. Predmet je celkom v pohode len tie hodiny sú monologické a vôbec nerozmýšľame, ale skôr hádame...
2. Naši spolužiaci sa dostali do fázy dospievania, a tak jednoducho sú viac retardovaní a buď sú strašne arogantní alebo sa jednoducho nevedia správať...
3. Máme nové lavice ☺
4. Máme novú spolužiačku Zuzku.
5. Máme spací kútik.
6. Máme novú skriňu.
7. Máme náročnejšie učivo, lebo 7. trieda je ťažká jednak mentálne i učivom lebo polovicu toho, čo sa teraz učíme, tak ako hovorí pani učiteľka Rothová: „Všetko, čo sa teraz učíte, bude na Monitore....“

Z tvorby našej žiačky Danielky Chlebovcovej

ČO NA STAROBE NEVIDÍME...

Už mám ďalšiu otázku, čo položím starej mame,
aké to je, keď sú vám toľké tváre známe?
A vlastne mám hromadu otázok celkom,
aké to musí byť, byť babkou dedkom?
Byť vami, čo to teda znamená?
Asi niečo viac ako že občas vás bolia kolená.
Mať toho toľko za sebou
a mať vypočuté už toľko slov.

Rozprávať sa už s dospelými deťmi,
tancovať so staršími piesňami.
Zažiť si už mnohé zmeny
a mať rozum taký vycibrený?
Mať svoje vnúcatá okolo seba,
a môcť do úst variť kúsok neba.
Poznať ten správny recept na chleba
a robiť vždy veci tak ako treba.

Naozaj ma zaujíma, aké sú životy babiek, dedkov,
aké to musí byť mať vrásky z toľkých úsmevov.
Aké to je vo svojich deťoch sa vidieť?
Aké to je s toľkými skúsenosťami myslieť?
Aké to musí byť, mať ruky, čo toho dokázali toľko?
A keď vás zrazu viac láka čokoláda, čo chutí horko?
Aké je to môcť ozaj dobrú radu dať
a spomienok v hlave toľko mať?

Aké to musí byť, keď vám napadlo tak veľa nápadov?
A videli ste už tisíce slnka západov.
Aké to muselo byť sadať si vtedy k vianočnému stolu
a hlavne aké to je, mať konečne dokončenú školu?

Aké to musí byť mať vypočuté toľko vtipov smiešnych
a mať spomienky z dávnejších dôb, nie len z tých
dnešných?

Aké to bolo poznať iba turka ako jediná kávu?
A kosiť a hrabať ručne všetku tú trávu?

A keď vám už dorástla noha, to musel byť pocit,
môcť svoje obľúbené topánky dookola nosiť.
A je to vlastne zábavou, myslieť s takou plnou hlavou?
A mať toľko ľudí, o ktorých si môžete robiť starosti.
To musí byť radosti!
Celkom by sa mi šiklo, vyriešiť krížovku tak rýchlo.

Aké to je mať ponaučenie z toľkých tiesní
a poznať naspamäť toľko omšových piesní?
Aké to je mať odmodlených už toľko zdravasov?
A pozorovať nás, mladých mamľasov?
Dokázať múdro radiť musí byť krásne,
niekomu, kto nemá niečo jasné.
Aké to je, keď vás o pomoc požiada
Nieкто, kto sa v živote len rozhliada?

To musí byť pecka, byť vzorom
pre ľudí, ktorí majú dospelosť len za obzorom.
Byť vami vyzerá byť zaujímavé, vážne!
Inak by som nemala dôvod na vznik tejto básne.
Neviem, aké to je vami byť,
Ale aspoň viem, ako chcem do budúcnosti žiť.
Ale najviac by som chcela mať receptov dlhý zoznam.
Už sa teším, keď pocit staroby spoznám.

Tuším sa na to naozaj teším.
Tak teda len majte pekný deň šedin!

Jesenné upratovanie

Na našej škole je zvykom každý rok chodiť pratať listie na cintorín. Väčšinou chodia deviataci a ôsmaci. Zo začiatku to je celkom sranda, lebo ešte nie sme unvení. Ku koncu, keď sme nevládali, tak sme sa skryli za hroby, aby nás učitelia nevideli. Nazbierali sme okolo 30 plných mechov listov. Takto bol aj najstarší cintorín v našej obci pripravený na dušičky. Marek "Meťo" Marton

Exkurzie žiakov

PRAHA – 8. a 9. ročník

Síce som ani nevedela, že my „najlepšia trieda“ niekam pôjdeme, a to, že sa vôbec naši drahí učitelia rozhodli s nami niekam ísť ma zarazilo. Ale určite ma potešilo, že konečne vypadnem zo školy a ulejem sa z vyučovania. Povedala som si, že za tie peniaze, ktoré som mimochodom ani neplatila ja, sa tam určite oplatí ísť. Prišiel ten deň, kedy sme mali vyraziť, ani som oči nezavrela a už som sedela v autobuse do Tatranskej Štrby a popri tom sa stalo dosť vecí, ako napríklad, že niekto nemenovaný zaspal. Už sedíme vo vlaku a je to absolútna nuda, nedarilo sa mi vôbec zaspáť, ani nič tomu podobné. Cesta tam bola hrozná a nemala konca. Ani neviem, čo sa po príchode dialo v tej rýchlosti, iba viem, že sme sa úspešne ubytovali a nevedela som, kde mám hlavu. Skoro vždy sme len kráčali a pozerali pamiatky, ani som nestihla zjesť, čo mi rodičia nabalili, pretože moje cesty išli do McDonald's. Minula som skoro celý svoj majetok na jedlo a nejaké tie magnetky, ktoré som dala učiteľom, ktorí s nami neboli. A aby som to zhrnula, videli sme toho podľa mňa celkom dosť, no možno to niektorým nestačilo. Videli sme Karlov most, armádne múzeum a veľa ďalšieho. Cesta naspäť bola užasná na nejaké výnimky. Ale podľa mňa sa to oplatilo. Táňa

Praha sama o sebe je veľmi pekná a keby som mal tam byť mesiac, tak aj to je málo. Tie všetky pamiatky by sme neprešli ani do mesiaca, tak veľa ich tam je. V stredu o jednej ráno sme vyrazili nočným vlakom a celú cestu sme nespali, no teda iba ja a Jakub, okrem nás dvoch asi všetci normálni ľudia spali. Vo vlaku som sa nudil asi najviac, ako sa dalo. Ráno sme prišli a popozerali všetko, čo bolo treba a večer sme prišli na ubytovňu a potom sme prišli na večeru - boua fajna, fajny český ryzek. Neskôr sme vyrazili do nákupného centra a večer sme išli spať na ubytovňu. U mňa by všetko bolo v poriadku, len keby som nešiel spať o tretej ráno.

Šimon

Praha mi prišla na prvý pohľad menšia, ako som si predstavoval, no nakoniec sme sa aj tak dosť nachodili. V stredu ráno sme sadli na vlak a išli až do Prahy. Vo vlaku sme skoro celú cestu spali, pretože sme cestovali v noci. V ten deň sme navštívili technické múzeum, Pražský hrad, Karlov most, Staromestské námestie a Kostol Pražského Jezuliatka. Po týchto pamiatkach sme prišli na náš hotel a dopriali si kúsok oddychu. Ku večeru sme mali rozchod a navštívili sme rôzne obchody s magnetkami a suvenírmí. Na druhý deň sme zavítali do Armádneho múzea, v ktorom sme si to celkom užili. Pred odchodom sme mohli stráviť nejaký čas na vlakovej stanici.

Kežmarok – 5. 6. a 7. ročník

Boli sme na exkurzii so 6. a 7. ročníkom v Kežmaroku. Ako prvé sme videli Lýceum a bolo tam cez 30-tisíc kníh, dokonca aj väzenie. V tom väzení nebolo nič, iba čistá tma a nemohli sme tam sedieť, ležať ani spať. Potom sme videli najmenšiu knihu. Po návšteve lýcea sme išli do evanjelického kostola, ktorý bol červený, obrovský a pekný. Potom sme išli do Kostola Najsvätejšej Trojice. Bol celý drevený a vo vnútri bol super duper pekný, ale malý. A tak sme išli do obchodov a bolo to super.

Nelka

Exkurzia začala v Lýceu, tam bolo veľmi veľa kníh, ktoré boli zaujímavé a staré. Pani, ktorá nám to tam ukazovala, hovorila, že sa museli učiť až osem jazykov, pre niektorých by to bolo veľmi veľa a nudili by sa. Vo vitríne boli aj krásne maľby a ručne písané knihy. Bol tam aj starý zošit žiaka s kresbou.

Karinka

KINO – historický film Napoleon Bonaparte

Dňa 28. 11. 2023 sa 9. ročník spolu s našimi učiteľmi vybral do kina na film o mužovi, ktorý hýbal dejinami. Film, ktorý podľa nás nikto nečakal, ako začne a ako skončí. Všetci sme síce vedeli, ako tento pán dopadne, ale tento film nám to objasnil a vykreslil v nádhernej forme. Zdá sa, že film bol dlhý... aj bol, ale zbehlo to tak rýchlo, že nám prišlo, akoby to bola len hodina. Vo filme sa spomína Napoleonov život, bitky a jeho ukončenie života, po ktorom sme ostali s otvorenými ústami. Po kine sme boli ohúrení históriou a úžasom. Film odporúčame aj ľuďom, ktorí moc neobľubujú dejepis a dejiny.

Lucia, Ema, Barbora

Športový krúžok

Každý pondelok 14:25 chodím s chlapcami na športový krúžok. Je to celkom zaujímavé, keďže sme iba dve dievčatá. No obidve sme zvyknuté, keďže hráme futbal za Šuňavu. Ale to je jedno, každý pondelok hráme na striedačku futbal a florbal. Hrajú šiestaci verzus siedmaci a piatakov zamiešame medzi nás, lebo ich je málo. Väčšinou je to tak, že šiestaci vyhrávajú futbal. A my siedmaci vyhrávame florbal zvyčajne vo veľkých číslach. A takto to je každý pondelok.

Kikuška

Na fotografii vpravo vidíme testovanie pohybových zručností žiakov 3. ročníka

Interview

1. Ako ste sa dostali k folklóru?

Mal som odmalička vzťah k ľudovým tradíciám a zvykom. Dal som dokopy krojové súčasti mojich starých otcov, keď ma oslovili členovia FSK, či nemám záujem byť členom, neváhal som.

2. Prečo ste sa rozhodli pre folklór a čo pre vás znamená?

Nemusel som sa rozhodovať, bolo to vo mne zakódované. Folklor je jedna z foriem, ktorá uchováva a prezentuje kultúru našich predkov. Je dôkazom, že žili v bežnom živote, za ťažkých podmienok, kultúrnejšie ako dnes my. Na Slovensku je v bohatom zastúpení vo všetkých formách- kroj, spev, zvykoslovie, že ho osobne považujem za neoddeliteľné bohatstvo našej malej krajiny.

3. Aké najväčšie úspechy ste dosiahli s folklórom ?

FSK Šuňava získala nejedno ocenenie na súťaži „Nositelia tradícií“, kde sa podarilo dosiahnuť aj prvenstvo na celoslovenskom kole. Účinkovali sme úspešne párkrát aj v zahraničí. Pre mňa je najväčším úspechom, že sa FSK stále venuje tradičným, miestnym zvykom obce Šuňava, čo umožňuje bohatosť a rôznorodosť zvykov obce.

4. Čo si želáte pre folklór do budúcnosti?

Teší ma, že folklór v obci má stále priaznivcov, a to aj z radu mladých ľudí, či už aktívnych alebo pasívnych, ktorí vedia prácu FSK oceniť potleskom. Budem rád, ak najmä dedinské folklórne skupiny budú aj v budúcnosti prezentovať a nezanevrú na tradičnú, autentickú kultúrnu, lebo začína trend, kedy divák vie viac oceniť štylizovaný folklór, čo je vlastne dotvorený a upravený program.

S pozdravom Michal Zajac, vedúci FSK Šuňava.

ŠKOLSKÝ KLUB DETÍ

Vianočný program v kultúrnom dome

Posledný deň pred vianočnými prázdninami sme už tradične strávili v kultúrnom dome, kde sa predstavili so svojimi vystúpeniami žiaci jednotlivých tried 1. stupňa a dramatický krúžok. Záver programu už tradične patril deviatakom, ktorí si pripravili spevácke vystúpenie s piesňou Podme bratia do Betlema.

Hodnotenie učiteliek 😊

Pani učiteľka Katarína Rothová – je to naša najlepšia triedna a je milá.

Pani učiteľka Veronika Hurčalová – je dobrá Slovenčinárka a je s ňou sranda.

Pani učiteľka Mariana Venarencová – je to dobrá pani učiteľka ale občas zakričí.

Pani učiteľka Eva Hurčalová – je dobrá Geografička a niekedy zakričí.

Pani učiteľka Kvetka Cvanigová – je milá a nekričí.

Pani učiteľka Mária Kopačová – niekedy kričí a má dobré nápady na hry.

Pani učiteľka Eva Lešundaková – je dobrá Biologička a je milá.

Pani učiteľka Andrea Pilátová – málo kedy kričí a je milá.

Pani učiteľka Anna Nahalková – kričí ale vie dobré vysvetliť.

Autorky hodnotenia: Martuška a Olinka

O našej triede – piataci

Naša trieda je veľká aj celkom šialená. Je nás 18, ale predtým sme boli 19-ti, odišla naša kamarátka Paulínka, ale boli sme spolu 4 a pol roka a veľmi sme sa zabavili. Máme triednu učiteľku Katarínu Rothovú. Moji spolužiaci sú rôzni. Šimon nie je síce na predmety, ale snaha sa cení, je trochu pokojný vzadu s chlapcami, Táňa je dobrá vo všetkých predmetoch, je dievčenská a jej najlepšia kamarátka je Sofi. Sofi je dobrá podľa mňa na výtvarnú, Fifo je dobrý na výtvarnu tiež, ale aj na matematiku a angličtinu. Marek vyniká v športe, je taký ako parkurista a má sestru. Martin je dobrý a múdry, Vlado športuje, Paľo taktiež. Martuška má talent na výtvarnu, Ameli tiež, Mara je dobrá na biológiu, Nelka zase na angličtinu, Niky rada kreslí, Olinka je dobrá na telesnej aj na slovenčine, Rišo je dobrý na matematiku a Adam je tiež matematický expert, Karinka má rada biológiu a ja obľubujem telesnú, geografiu a angličtinu. Dievčat je 10 a chlapcov je 8. Predseda triedy je Pavol Gazda, podpredseda Sofia Diabelková, skrinkári sú Nela Omastová a Marek Smik, nástenkari Amelie Lednická, Karinka Skokanová, Tatiana Kopačová a Filip Príbek. Polievanie kvetov majú na starosti Martin Hurčala a Nikola Bobková (MOŽNO). Nesmieme chytať okná, ale vždy, keď idú smetiari, tak nám zakývajú. Sme šialení aj hluční, je nám na druhom stupni dobre a máme sa veľmi radi.

Viky Kubusová

Rubrika vtipy 😊😊 (autori: Tomáš Dravecký, Bystrík Smolár) 😊😊😊😊😊😊

Ježibaba zakliala princa, že za rok môže povedať iba jedno slovo. Princ si to šetril k princeznej. Chcel jej povedať, že ju ľúbi. Nastal vhodný čas. Princ povedal: „Milujem ťa, vezmeš si ma?“ Princezná sa otočila a odpovedala: „Čo si povedal? Nerozumela som, môžeš to zopakovať?“

Stavbyvedúci sa prechádzal po stavenisku a sledoval, ako sa komu darí. Jeden tam sedel a nič nerobil. Stavbyvedúci naňho kričal, prečo nič nerobí, a on mu odvetil: „COVID stratil som chuť!“

Už viem prečo Angličania pijú iba čaj, ochutnal som ich pivo.

Stretli sa Slovák Čech a Moravec. Hádali sa že kto lepšie vykope tunel. Čech povedal, že kopú tunel z oboch strán a trafia sa na centimeter presne. Moravec povedal, že tiež začnú tunel kopať z oboch strán a trafia sa na milimeter presne. No a Slovák povedal, že tiež kopú tunel z oboch strán no väčšinou sa netrafia pár centimetrov ale aspoň majú dva tuneli.

Niekedy tu bola krásna príroda, všade dinosaur, potom vyhynuli. Zase krásne zvieratá. No a potom prišiel človek

Idú traja domov a štvrtý hovorí: “My piati sme dobrá šesťka.”

Jožko ťahá policajta za rukáv: “Pán policajt, tam je tam náš učiteľ matematiky.” “Čo, stalo sa mu niečo?” “Nie, zle zaparkoval.”

Otec sa pýta syna: “Si rasista?” “Nie, oci, ja mám rád bielych.”

Prišiel muž k doktorovi s nožom v chrbte a hovorí: “Pan doctor, pomôžte mi, zomieram!” “Prepáčte, ale ja už zatváram.” “Ale ja zomriem!” Doktor mu vytiahol nôž z chrbta, pichol ho do oka a hovorí: “Chodte na očné, tam robia do deviatej.”

Karneval

Dňa 2.2.2024 sa v našej obci konal školský karneval. Začínal sa o 8:30 a o 8:40 sa začínala promenáda masiek. Prví začali deviataci a predvádzali sa ako kone, za nimi nastúpili ôsmaci atď... Po promenáde masiek nastala tanečná šou! Púšťali sa rôzne pesničky. Na chodbe v kultúrnom dome rozdávali teplý čaj. Po tanečnej zábave nastala hodinka disciplín. Pre prvý až štvrtý ročník napr. preťahovanie lanom, skákanie po balónoch a volanty s loptičkami. Potom nastala zase tanečná zábava a po nej súťažné disciplíny pre piaty až deviaty ročník. Potom sa realizovala tombola. Po tombole nasledovalo vyhodnotenie masiek.

1. ročník: myška 2. ročník: zlodej 3. ročník: žirafa a robot 4. A: práčka 4. B: ceruzka a smetný kôš 5. ročník: Nokia a Kórejčan 6. ročník: Pat a Mat 7. ročník: Indulona a Slavka 8. ročník: vianočný stromček a Jarka. Deviataci sa postarali o skvelú hudbu.

Bolo veľmi super a tešíme sa na budúci karneval.

Sofinka, Nikolka a Andrejko.

Hviezdoslavou Kubín

Dňa 22. 2. 2024 v pondelok sa v našej škole uskutočnilo triedne kolo súťaže Hviezdoslavov Kubín, v ktorom sme postúpili. Potom sa uskutočnilo 26. 1. 2024 v piatok školské kolo. Tam najskôr básničky recitovali žiaci z prvého stupňa a potom prednášali texty žiaci z druhého stupňa. Boli sme radi, lebo sme sa obidve umiestnili. Aspoň sme sa neučili, ale rozprávali básničky. Boli sme tam dve vyučovacie hodiny. Veľmi sa nám páčilo, ako rozprávali druhí žiaci básničky...

Amélie a Táňa

Školské kolo bolo náročné a stresujúce. Keď som postúpila, bola to úľava, ale strach neskončil. Pani učiteľka povedala, že si to s nami ešte prejde, a tak to prišlo, prišli po nás a stres stúpil, kým sme prišli na rad, tak som počúvala a opakovala si v duchu svoj text. Bolo tam aj veľa zábavných recitácií, dokonca recitoval aj žiak z Ukrajiny, ktorého prednes bol veľmi pekný a dokázal nám, že keď sa chce, vieme prekonávať rozdiely a jazykové bariéry. Pani učiteľky nás hodnotili a radili sa spolu. Nakoniec postúpili Adam Porada, Natália Šofrancová, Ema Fridmanová – zastupujúci druhý stupeň. Prvý stupeň zastúpili Martin Zajac a Kristína Nahalková.

Vianočná pošta

Ráno sme vyštartovali s krabičkami na Nižnú Šuňavu. Bolo to veľmi emocionálne. Chceli nám dávať peniaze, ale robili sme to pre radosť ľudí. Náš DJ Marko nám púšťal dobrú hudbu. Väčšinou nám ponúkali koláčiky. Bol veľmi šmyklavý terén. Cestou do školy sme sa obhadzovali snehovými guľami. Bola to veľká sranda. Vrátili sme sa do školy, zobrali sme krabičky a išli sme na Vyšnú Šuňavu. Navštívili sme najstaršiu občanku Šuňavy. Keď sme sa vrátili do školy, pani učiteľka nám dala darček: písomku. ☺

Marko Zaťura Adam Porada

Dňa 20. 12. sme rozdávali vianočné krabičky starším ľuďom v našej dedine. Najprv sme v triede rozdelili krabičky, jedna kopa bola na Nižnú Šuňavu a druhá na Vyšnú Šuňavu. Potom sme zobrali krabičky z kopy na Nižnú Šuňavu. Dali sme si čiapky Santa Clausa a išli sme rozdávať. Prvý dom bol pri Trojičnom námestí. Teta, ktorá tam bývala, si myslela, že sme koledníci Dobrej noviny a chcela nám dať peniaze. Potom sme chodili po domoch, pri niektorých nám neotvorili, pri niektorých nás aj pohostili koláčmi a dali nám cukríky na cestu. Keď sme všetky krabičky na Nižnej rozdali, tak sme sa vrátili do školy, kde sme sa napili a najedli a išli sme rozdávať krabičky na Vyšnú. A scenár sa opakoval. Keď sme rozdali všetky krabičky, išli sme späť do školy. Potom sme za to všetko, čo sme urobili, na poslednej hodine dostali písomku. ☺

20. decembra sme pomohli starším ľuďom a roznášali sme šťastie – krabičky, v ktorých boli napríklad džem, ponožky, čaj, kozmetika, sviečky, sladkosti atď... Niektorí ľudia nám aj ponúkli napríklad cukríky, keksíky, perníky, koláče a aj vodu. Boli sme unavení a dávali sme si malé prestávky. Prišli sme naspäť do školy a zobrali sme ďalšie krabičky. Veľmi mi bolo ľúto tých, čo bývali sami a tých, čo boli chorí. Mali sme veľmi veľa práce. Videli sme aj niektorých blízkych, napríklad Máriinu starú mamu a blízku rodinu. Robilo nám radosť vidieť ich šťastnými. Bolo mi ľúto tých, čo plakali. Bola to aj sranda, so spolužiakmi... spievali sme vianočné pesničky. Keď sme dorozdávali, tak sme išli domov s úsmevom na tvári a s radosťou v srdci. Bolo klzko, tak niekedy sme aj spadli, ale smiali sme sa.

Alžbeta Zemanova, Tereza Hudáková

Dňa 20.12. sme boli roznášať vianočné krabičky, ktoré sme vytvorili pre našich starších. Počasie nebolo ideálne, no napriek klzkému terénu sme sa s radosťou a hudbou nevzdali. Prvé tri hodiny sme krabičky rozdávali na Nižnej Šuňave a potom sme mali krátku prestávku na oddych. Po cca pol hodine sme sa vybrali na Vyšnú Šuňavu. Starší ľudia sa potešili a my sme boli z toho nesmierne radi. Celý deň sme si veľmi užili s vianočnými pesničkami a dobrou náladou.

cow1 cow2-Natália a Mária

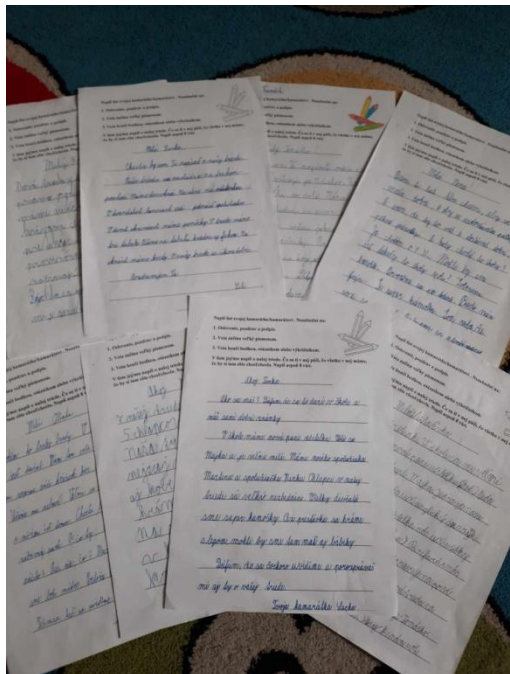
Naši prváci

V septembri boli naši prváci nesmelí, plní očakávania. Teraz, po polroku sme už suverénni žiaci. Vieme čítať a písať skoro všetky písmenká abecedy. Poznáme písmenká, skladáme ich do slabík, hľadáme obrázky k utvoreným slovám. Prečítali sme si už aj prvú knižku. Had z plastelíny sa v našich rukách premenil na nové písmenko. Zistili sme, že aj do soli sa dá písať. Aj to, že soľ má slanú chuť. Radšej však máme sladkú chuť čokolády. Vieme však, čo je zdravá strava, že vitamíny sú v ovocí a zelenine. V matematike zatiaľ počítame do 10. Vieme, koľko eur zaplatíme a koľko nám má pani predavačka vydať za nákup. Ešte si niekedy pomôžeme prstami – super počítadlo, ktoré máme stále pri sebe. Radosť zo snehu sme mali na spoločnej sánkovačke. Bolo super. Školský karneval v kultúrnom dome nám priniesol veľa zábavy a smiechu. Niektorých kamarátov sme skoro sespoznali, nehovoriac o našej pani učiteľke. Do konca prvého ročníka sa ešte mnoho naučíme, tešíme sa.

Naši tretiaci a ich krúžok

Žiaci 3.ročníka navštevujú Čitateľský krúžok, na ktorom sa venujú zaujímavým aktivitám - jednou z nich bolo napísať kamarátovi list, upevňovali si taktiež určovanie času.

Valentín

Deň svätého Valentína,
lásky čas nám pripomína.
Srdiečko maj otvorené,
pre cit lásky je stvorené.
Lásku daruj každý deň,
možno splníš iným sen!

Špeciálna príloha na záver:

LONDÝN

(autorka: Michaela Muranská, 9. ročník)

Londýn je hlavné mesto Anglicka, v ktorom sme boli my, deviataci a prváci na strednej. V dňoch 8. 11.2023 - 12. 11. 2023. Asi hovorím za všetkých, ak poviem, že to bolo fajn a veľmi sme si to užili. Teraz by som vám povedala ako vyzerali naše užité dni v Londýne.

1.deň- Stretli sme sa o 7:45 za školou v našom altánku. Pomocou štyroch áut sme sa dostali na letisko Poprad-Tatry, kde nás čakali kontroly, ktoré sme všetci prešli. Niektorých testovali na drogy a výbušniny. Keď sme mali po kontrole, už sme len čakali na lietadlo. Nevieť ako ostatní, ale ja som bola v strese. Nikdy predtým som nelietala. Nastúpili sme do lietadla a začali sme sa hýbať a neskôr sme aj vzlietli. Moje pocity? Cítila som sa ako želatína. No potom to už bolo v pohode a ja s mojím spolusediacim Mišom som si kúpila Colu (2.50€) a Pringles (2.50€). Ponaučenie? Nikdy si nekupujte veci v lietadle (sú drahé).

Keď sme pristáli na letisku London-Luton, tak sme išli na autobus. Navštívili sme múzeum, v ktorom boli kostry dinosaurov. A takisto aj Hyde park, ktorý bol veľmi veľký. Nastal už pomaly večer a my sme išli vyskúšať londýnske metro, ktorým sme sa dostali do Harrowu, kde sme bývali. Boli sme rozdelení v rodinách po 2 - 3 až 4 ľudí. Naše "nové rodiny" si prišli po

nás a spoznali sme sa. Prišli sme “domov”, vybalili sme sa a išli sme na večeru. Moje dojmy z tohto stretnutia a domu boli na pokraji depresie. Mali sme izbu meter krát meter. Boli tam len dve poschodové postele a to je všetko. Povedali sme si, že to prežijeme a išli sme spať.

2.deň - Náš deň začal raňajkami. Oblúbila som si arašidové maslo spolu s jahodovým džemom a toast. Naša nová matka - “Číňanka pucatá” nás zaviezla na náš “meeting point”. A my sme začali s našou cestou. Najprv sme boli pri Buckingham paláci, kde žije kráľ Anglicka.

Potom pri Westminster Abbey, kde boli všetky korunovácie. Kúsok ďalej bola Elizabeth Tower. Pozor ! Mnoho ľudí si myslí, že to je Big Ben, no nie je to tak. Big Ben sú len tie hodiny vo vnútri. Veľa ľudí si to pletie. Veľmi sa mi páčila tá architektúra. Všetko bolo ako keby do zlata.

Potom sme chodili, chodili a chodili a zrazu ! Harry Potter obchod! “Pani učiteľka!”. “Pani učiteľka!”. Môžeme ísť tu? :DD“. Pani učiteľka: “povzdych”: „Noo chod’te, máte 5 minút!“ O 5 minút neskôr: každý mal prázdne ruky. Hádajte prečo? Jedna čokoládová žabka 5€ :(Išli sme do národnej galérie pozerat’ fakt že veľa obrazov. V živote som nevidela toľko obrazov a miestností. Niektoré obrazy boli fakt nádherné a naozaj to boli diela, no pri niektorých som si hovorila: „Jaaaj, ved’ to by som aj ja nakreslila toto.” Niektoré boli (aspoň mne to tak prišlo) len “načmárané”. Boli sme tam cca také 2 hodiny. Neskôr sme išli na Oxford Street- nákupná ulica, kde boli fakt asi všetky obchody. Cestou tam sme stretli takzvaný “street dance”, kde tancovali ľudia. Chvíľu sme sa tam zastavili a pozerali sa. Zistili sme, že tam bol Slovák z Ružomberku. Keď sme konečne prišli na Oxford street, tak sme sa rozdelili do skupiniek a hneď sme išli do Mc Donaldu, kde začala moja prvá ozajstná konverzácia v angličtine. Majú to tam tak, že platíte kartou alebo mobilom pri takých tabuliach. Tak ja som si objednala a zaplatila som mobilom, niečo mi tam napísalo a Paťo to preložil tak, že mi to proste nezaplatilo. Skúsila som to ešte raz a znova to isté. Tak som si povedala, že no nevádi, nejde mi to, nejdem to skúšať na tretíkrát. Všetci ostatní začali jesť, ja som si vybrala mobil a zrazu pozerám... platba z Mc Donaldu. Začala som stresovať a išla som tam. Moje slová predavačke boli: „Uhh, I ordered, but I didnt get a receipt”, moja lámavá angličtina a stres k tomu, no predavačka musela mať zážitok :DD. Nejako sme sa pochopili a zavolala mi manažéra, ktorému som zase mojou lámavou angličtinou vysvetlila o čo ide, v skratke a po slovensky pre vás - objednala som si jedlo, no nedostala som bloček. Manažér bol strašne milý a možno aj trochu mimo zo mňa :DD. Povedal a chytil sa za srdce: “I will help you, dont worry”. Preklad: Pomôžem ti, neboj sa. Podal mi jedlo, ktoré som si nakoniec objednala až dvakrát a v strese som začala jesť. Keď sme dojedli, tak som išla znovu za manažérom, ktorému som sa pod’akovala a povedala som mu, že to je môj najlepší zážitok z Londýna a že sme zo Slovenska a popýtala som sa, či sa s ním môžem odfotiť. On mi povedal, že sa volá Džubamia a smial sa, no povedal, že odfotiť sa so mnou nemôže. Potom sme pokračovali v nákupoch. A myslím že sme nakúpili fakt dosť veľa vecí :DD. Potom sme sa metrom znova presunuli do Harrowu a rodiny si po nás prišli. Znovu večera a išli sme spať.

3.deň- Raňajky v rodine, všetci sme sa stretli. Začali sme znovu chodiť a pozerat’ na krásy Londýna. Naša prvá zástavka bola Katedrála st. Paul. Následne sme kráčali ku Tower Bridge (most)

a Tower of London (väzenie). Potom sme sa išli najesť do KFC, no ja som už radšej neobjednávala :DD. PS. McDonald je lepší než KFC. Následne sme išli na Horizon 22. Stáli sme pod ním a čakali, či nás pustia dnu. Nepustili, ale tak nevadí. Potom sme išli dvojitým červeným autobusom k London Eye. Samozrejme, sedeli sme hore. Vystúpili sme a videli sme London Eye. Ja som si myslela, že stojí, no ono sa to hýbe strašne pomaly, jedno kolo trvá 30 minút. Dohadovali sme sa, či ideme alebo nie. Väčšina hlasovala za to, že ideme, tak sme išli a neľutovali sme to! Tá pol hodina trvala ako 10 minút. Bol to úžasný pocit, cítila som sa ako nejaký vták, čo lieta v oblakoch, no my sme boli na rozdiel od vtáka v takej “bublinke”. Tie výhľady boli za nezaplatenie. Je mi jedno aké to bolo drahé, bolo to úžasne proste !

Následne sme išli domov, na večeru a spať.

4.deň - Raňajky, presun na meeting point. V tento deň bol v Londýne protest a pani učiteľka sa bála o nás, čiže sme išli vlakom do neďalekého mesta Windsoru. Windsor je známy jeho hradom, v ktorom boli tí, čo chceli. Ostatní sa presunuli do mesta na nákupy. To bol náš posledný deň v Londýne a užili sme si ho tak, ako každý iný. Míňali sme naše posledné peniaze. Potom sme išli s vlakom na metro - stanicu Paddington, kde sme mali menší rozchod po meste. Kúpili sme posledné suveníry a išli sme metrom do Harrowu, kde si zase prišli po nás. V tento deň sme nespali, pretože sme mali byť na meeting pointe 23:25. Zbalili sme sa a rozlúčili s našimi rodinami. Nastali menšie problémy a to boli, že dve dievčatá zaspali. Ušlo nám predposledné metro. A keď sme už všetci boli pokope, utekali sme na posledné a jediné metro, ktoré nás mohlo dostať tam, kde sme potrebovali. Našťastie sme ho stihli. Vystúpili sme na nejakej stanici a hľadali sme zástavku pre náš bus. Tú zástavku sme hľadali fakt že dlho, až nám ušiel bus. Pýtali sme sa asi piatich ľudí, no každý z nich nám povedal iný smer. Všetci sme boli v strese a potom sme išli do metra a tam sme sa spýtali tety, ktorá tam pracovala. Ona nám ukázala ten správny smer a my sme išli. Utekali sme cez štvorprúdovku a nie, nevadilo nám, že tam išli autá, my sme proste nestíhali. Prišiel bus, ktorý išiel priamo na letisko, no mal prázdných len 5 miest. Autobusár nás najprv nechcel pustiť, no potom sa nad nami zlutoval a rozdelili sme sa: piati do busu, ostatní verili, že príde ďalší a zoberie ich. Bol to fakt veľký stres, ale potom ten druhý bus zobral všetkých. Všetci sme sa potom stretli na letisku a bol to fakt super pocit vidieť všetkých po takomto zážitku :DD. Potom sme už len čakali na kontrolu. A následne na náš let naspäť na Slovensko.

Ďakujeme pani učiteľke, Zuzke za túto exkurziu. A za to, aké to bolo niekedy s nami ťažké :DD

Mišelka :))